

РЕШЕНИЕ

№ 15541

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **1249** по описа за **2026** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на Национална агенция за приходите /НАП/, чрез юрк. Х. А., срещу Решение №4649 от 22.12.2025 г. по НАХД №15863/2025 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 22 - ри състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № 854394-F./ 08.10.2025 г. издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ при ДОД в ГД „Фискален контрол“ - НАП, с което на „Крезо“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл.27, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министерство на финансите /Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ/.

Касаторът излага доводи за отмяна на решението на СРС поради противоречието му с процесуалния и материалния закон. Твърди се, че липсата на посочване на конкретната хипотеза на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, както и на конкретна връзка между посочените в НП норми на ЗДДС и наредбата, не водела до извод, че нарушителят не е разбрал за какво нарушение е санкциониран. Този извод се потвърждавал и от описаната фактическа обстановка. Същата е описана и в АУАН, и в НП, където ясно е посочено словесно, че

дружеството е регистрирало продажби в група „А“ (облагани с 0 %ДДС), които е трябвало да регистрира като продажби в група „Б“ (облагани с 20 %). Оспорва се извода на СРС, че нито в АУАН, нито в НП е посочена дата на извършеното нарушение. В случая в АУАН и в НП е посочено, че в деня на проверката /07.08.2025 г./ е установено, че нарушението е извършвано в периода 01.01.2025 г. - 07.08.2025 г., тоест касае се за продължено нарушение, което е започнало на 01.01.2025 г. и към 07.08.2025 г. същото все още не било преустановено. В този смисъл в случая с изпълнителното деяние, съчетаващо едновременно както действие, така и бездействие, се осъществява едно престъпление - това по чл. 27, ал. 1, т. 2 от Наредбата. От една страна, представлявало действие (регистрация на продажби в група „А“, вместо в група „Б“), а от друга страна - бездействие (липсата на регистрирани продажби в група „Б“). Възприемане на противното (че деянията са няколко и съответно и нарушенията са няколко) би довело до неоправдано затормозяване на процеса по установяване на административни нарушения, тъй като за всяка отделна продажба контролните органи трябвало да издадат отделни АУАН. Направен е извод, че в случая не са изтекли давностни срокове по чл. 34 от ЗАНН. Оспорва извода на съда, че е налице неяснота относно основанията за налагане на наказанието по чл. 185, ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, както и че цитираната норма е препращаща по отношение на санкцията, но не и по отношение на нарушенията, за които се прилага. Моли решението на СРН да бъде отменено, а оспореното НП потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – „КРЕЗО“ ЕООД, в отговор от 30.01.2026г. чрез адв. С., оспорва жалбата. Твърди, че правилно съставът на СРС е приел, че правната квалификация на нарушението, така както е посочена в НП, е неясна. На следващо място твърди, че нарушението не е индивидуализирано, тъй като са посочени общи отчети за определен период, без да са посочени конкретни операции, бонове, стойности и дати на отчитането им. Не ставало ясно кои сделки са предмет на санкционното производство- кой артикул е отчетен в „а“ група и защо е следвало да бъде отчетен в друга група. Не е ясно и дали твърдяното нарушение води или не до неотразяване на приходи, при условие, че е приложена санкция по чл. 185, ал.2,изр.2 от ЗДДС. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съдът е установил следната фактическа обстановка: инспектор от НАП е извършил проверката на 07.08.2025 г. в 11:20 ч. в търговски обект - магазин за алкохол и цигари, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „КРЕЗО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], в качеството му на лице по чл. 3 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ (Наредбата). При проверката е установено, че дружеството е допуснало нарушение на Наредбата, изразяващо се в това, че не е регистрирало всяка продажба на стоки и услуги по данъчна група според вида на продажбите. Тези констатации са направени на база данните от изведения съкратен отчет от фискална памет /ФП/ №0248704 от 07.08.2025 г. Видно от последния е установено, че от 01.01.2025 г. до момента на проверката (07.08.2025 г.) от наличното и функциониращо в обекта фискално устройство (ФУ) модел ДАТЕКС с рег. № в НАП: 4675101, с дата на регистрация 24.11.2023 г., дружеството отразява продажби в група „А“ - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % данък върху добавената стойност /ДДС/, вместо в група „Б“ - за стоки и услуги, продажбите

на които се облагат с 20 % ДДС. Общата стойност на тези продажби е 1053,50лв. В хода на проверката е съобразено обстоятелството, че облекчението за ресторантите е било валидно до 31.12.2024 г. Срещу АУАН е подадено писмено възражение с вх. №55-30-14217/18.08.2025 г. на основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, в което се посочва, че става въпрос за техническа грешка при въвеждане на артикулите в складовата програма, като при изготвяне на отчета за свободните продажби за съответния месец е начисляван ДДС, вкл. и върху продажбите, посочени в група „А“. Следователно не са настъпили вредни последици. Възражението не е уважено, в резултат на което е издадено процесното НП. Изложената фактическа обстановка е установена от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съставът на СРС е отменил НК като незаконосъобразно поради липса на ясно и точно посочване на основанието за налагане на наказанието, както и на фактите за това дали конкретното нарушение води или не води до неотразяване на приходи, вкл. липса на посочена дата на извършване на нарушението.

Настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд. Констатира се, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ лицата по чл. 3, с изключение на случаите, когато извършват дейност по чл. 28, са длъжни да регистрират всяка продажба на стока или услуга по данъчни групи според вида на продажбите: 1. група "А" - за стоки и услуги, продажбите на които са освободени от облагане с данък, за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС, както и за продажби, за които не се начислява ДДС; 2. група "Б" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20 % данък върху добавената стойност; 3. група "В" - за продажби на течни горива чрез измервателни средства за разход на течни горива; 4. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2011 г., в сила от 24.06.2011 г.) група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност. В алинея 2 на същата разпоредба е направено уточнението, че независимо дали лицето по чл. 3 е регистрирано или не по ЗДДС задължително се програмира и регистрират с наименование и единична цена като отделни артикули стоките или услугите по данъчни групи съгласно ал. 1. Безспорно в случая санкционираното дружество отговаря на изискванията на чл. 3, ал.1 от Наредбата, тоест за ответното дружество е съществувало задължение да регистрира извършваните продажби в съответствие с изискванията на чл. 27, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. След като търговският обект е регистриран като магазин за алкохол и цигари, то стоките, които продава подлежат на регистрация в група "Б" на фискалното устройство. Горното следва и от разпоредбата на чл. 66, ал.1 ЗДДС, доколкото тези стоки не попадат сред изрично посочените в закона като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка. Доказателства, че „Крезо“ ООД е продавал стоки от група „А“ дружеството не представя, нито дори прави твърдение в този смисъл. Неправилно СРС се позовава на разпоредбата на чл. 66а от ЗДДС, която касае случаите на намалена ставка от 9%, попадащи в група „Г“ на чл. 27, ал.1 от Наредбата. За продажба на такива стоки в НП няма констатации и тази разпоредба е напълно неотнормисима. Има констатации за прилагане на нулева ставка – група „А“, без извършените продажби на стоки да попадат в случаите, за които ЗДДС предвижда нулева ставка, т.е. тези по чл.66б вр. с чл. 53, 64а, 140, 146 и 173 ЗДДС. Нарушението се състои в прилагане на тези изключения без основание за това, като дори и правната му квалификация да е непълна, същото е описано словесно и достатъчно ясно. Доказателство, че наказаното лице разбира извършеното е подаденото от него възражение, в което обяснява механизма на нарушението – погрешно въвеждане на артикулите в складовата програма в група „А“. След като извършването на нарушението е безспорно установено, както и нарушителя – търговско дружество, и предвид чл. 53, ал.2 от ЗАНН, НП е законосъобразно издадено.

Неоснователно е и възражението за липса на дата на извършване на нарушението. В случая

„КРЕЗО“ ЕООД е извършил продължавано нарушение в периода 01.10.2025г. – 07.08.2025г. като не е регистрирал продажби на стоки и услуги в правилната група по чл. 27, ал.1 от Наредбата. Нарушението е чрез бездействие. По арг. на чл.34, ал.1, изр. първо от ЗАНН, както и на трайната съдебна практика по административни дела, при нарушения, състоящи се в бездействие, нарушението се счита за извършено в момента на неговото разкриване или установяване от контролните органи. В случая това е станало на 07.08.2025г., когато е извършена проверката, и именно тази дата е посочено в АУАН и НП. Относно наложената санкция, същата е по чл. 185, ал.2, изр.2 от ЗДДС, като изцяло в полза на нарушителя е прието, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи. В този смисъл е и посоченото от него във възражението срещу АУАН. Санкцията по ал.2, изр.1 е по-висока, поради което не следва да се обсъжда въпроса дали същата е определена правилно, тъй като това би довело до утежняване на положението на нарушителя. Предвид изложеното постановеното съдебно решение следва да бъде отменено, а НП – потвърдено като законосъобразно.

При този изход на спора и своевременно отправеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН ответникът следва да бъде осъден да заплати на НАП разноски за юрисконсултско възнаграждение за всяка инстанция в размер на 67 евро, определени в съответствие с фактичката и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр.2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4649 от 22.12.2025 г. по НАХД №15863/2025 г. по описа на Софийски районен съд като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 854394-F./ 08.10.2025 г. издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ при ДОД в ГД „Фискален контрол“ - НАП, с което на „Крезоз“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение по чл.27, ал.1 от Наредба № Н-18/2006г.

ОСЪЖДА „Крезоз“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 134 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.